

Den Europæiske Unions Tidende

L 264

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

25. september 2006

Indhold	I	Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1365/2006 af 6. september 2006 om statistik over godstransport ad indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 80/1119/EØF	1
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1366/2006 af 6. september 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 2037/2000 med hensyn til basisåret for tildeling af kvoter af hydrochlorfluorcarboner til de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004	12
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer	13
	★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/44/EF af 6. september 2006 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri ⁽¹⁾	20
	★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/68/EF af 6. september 2006 om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1365/2006

af 6. september 2006

om statistik over godstransport ad indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 80/1119/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indre vandveje er en vigtig del af Fællesskabets transportnet, og fremme af transport ad indre vandveje er et af målene i den fælles transportpolitik både for at forbedre den økonomiske effektivitet og for at begrænse energiforbruget og transportsektorens indvirkning på miljøet som beskrevet i Kommissionens hvidbog om den europæiske transportpolitik frem til 2010 — de svære valg.
- (2) Kommissionen har behov for statistikker over godstransport ad indre vandveje for at kunne overvåge og udvikle den fælles transportpolitik samt de transportrelaterede dele af politikken vedrørende regioner og transeuropæiske net.
- (3) Statistikkerne over transport ad indre vandveje er blevet indsamlet i henhold til Rådets direktiv 80/1119/EØF af 17. november 1980 om statistisk registrering af godstransporten ad indre vandveje ⁽²⁾, som ikke længere svarer til det nuværende behov på dette område. Direktivet bør derfor afløses af en ny retsakt, som udvider anvendelsesområdet og forbedrer effektiviteten.
- (4) Direktiv 80/1119/EØF bør derfor ophæves.

- (5) Der bør indsamles fællesskabsstatistikker over alle transportformer på grundlag af fælles begreber og standarder med det formål at opnå størst mulig sammenlignelighed mellem transportformerne.
- (6) Der findes ikke transport ad indre vandveje i alle medlemsstater, hvorfor denne forordnings anvendelsesområde er begrænset til de medlemsstater, hvor denne transportform eksisterer.
- (7) Målet for denne forordning, nemlig, fastsættelsen af fælles statistiske standarder, som gør det muligt at producere harmoniserede data, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽³⁾ udgør en referenceramme for bestemmelserne i denne forordning.
- (9) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (10) Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁵⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte afgørelse —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.1.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.7.2006.

⁽²⁾ EFT L 339 af 15.12.1980, s. 30. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽³⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽⁵⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning opstilles der fælles regler for udarbejdelse af fællesskabsstatistikker vedrørende transport ad indre vandveje.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indberetter statistikker til Kommissionen (Eurostat) over transport ad indre vandveje inden for deres nationale område.

2. Medlemsstater, hvor den samlede mængde gods, der årligt transporteres ad indre vandveje i national eller international transport eller transittransport, overstiger en million tons, indberetter de i artikel 4, stk. 1, nævnte data.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 indberetter medlemsstater, hvor der ikke findes international transport eller transittransport ad indre vandveje, men hvor den samlede mængde gods, der årligt transporteres ad indre vandveje i national transport, overstiger en million tons, kun de i artikel 4, stk. 2, nævnte data.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) godstransport med fartøjer på under 50 tons dødvægt
- b) fartøjer, som hovedsagelig anvendes til passagertransport
- c) færger
- d) fartøjer, som udelukkende anvendes til ikke-kommercielle formål af havnemyndigheder og offentlige myndigheder
- e) fartøjer, som udelukkende anvendes til bunkring eller oplagring
- f) fartøjer, der ikke anvendes til godstransport, såsom fiskerfartøjer, opmudringsfartøjer, flydende værksteder, husbåde og lystbåde.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »sejlbare indre vandvej«: en vandstrækning, som ikke er en del af havet, og som kan besejles af fartøjer med en lasteevne på mindst 50 tons, når disse er lastet normalt. Begrebet dækker både sejlbare floder og søer og sejlbare kanaler

b) »fartøj til transport ad indre vandveje«: et fartøj, der er beregnet til godstransport eller offentlig passagertransport ad sejlbare indre vandveje

c) »fartøjets nationalitet«: det land, i hvilket fartøjet til transport ad indre vandveje er registreret.

Artikel 4

Indsamling af data

1. Data indsamles i overensstemmelse med tabellerne i bilag A-D.

2. I de i artikel 2, stk. 3, omtalte tilfælde er det kun nødvendigt at indsamle de data, der kræves ifølge bilag E.

3. I forbindelse med denne forordning klassificeres gods i overensstemmelse med bilag F.

Artikel 5

Indberetning af data

1. Den første observationsperiode begynder den 1. januar 2007. Data indberettes hurtigst muligt og senest fem måneder efter den pågældende observationsperiodes udløb.

2. I de første tre år, hvor denne forordning finder anvendelse, kan den i stk. 1 nævnte indberetningsfrist forlænges efter proceduren i artikel 10, stk. 2. Indberetningsfristen inklusive en eventuel forlængelse må ikke være længere end otte måneder efter observationsperiodens udløb.

Forlængelser af indberetningsfristen fremgår af bilag G.

Artikel 6

Formidling af data

Fællesskabsstatistikker baseret på de i artikel 4 nævnte data formidles med samme hyppighed som den, der gælder for medlemsstaternes indberetning af data.

Artikel 7

Kvaliteten af data

1. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør efter proceduren i artikel 10, stk. 2, metodologiske krav og kriterier til sikring af kvaliteten af de producerede data.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de indberettede data.

3. Kommissionen (Eurostat) vurderer kvaliteten af de indberettede data. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen (Eurostat) en rapport med de oplysninger og data, som den anmoder om til kontrol af kvaliteten af de indberettede data.

Artikel 8

Rapport om gennemførelsen

Senest den 15. oktober 2009 og efter høring af Udvalget for det Statistiske Program forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse. Rapporten skal bl.a. indeholde:

- en vurdering af de udarbejdede statistikkers nytteværdi for Fællesskabet, medlemsstaterne, leverandørerne og brugerne af de statistiske oplysninger i forhold til omkostningerne ved at udarbejde dem
- en vurdering af kvaliteten af de udarbejdede statistikker
- en redegørelse for mulige forbedringer og ændringer, der anses for nødvendige på baggrund af de opnåede resultater.

Artikel 9

Gennemførelsesforanstaltninger

Foranstaltningerne til gennemførelse af denne forordning, herunder foranstaltninger under hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, fastlægges efter proceduren i artikel 10, stk. 2. Sådanne foranstaltninger omfatter:

- tilpasning af tærsklen for statistisk dækning af transport ad indre vandveje (artikel 2)
- tilpasning af definitionerne og vedtagelse af yderligere definitioner (artikel 3)
- tilpasning af dataindsamlingens omfang og af bilagens indhold (artikel 4)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
P. LEHTOMÄKI
Formand

- nærmere regler om indberetning af data til Kommissionen (Eurostat) herunder standarder for dataudveksling (artikel 5)
- nærmere regler for Kommissionens (Eurostats) formidling af resultater (artikel 6)
- udarbejdelse og offentliggørelse af metodologiske krav og kriterier (artikel 7).

Artikel 10

Udvalgsprocedure

- Kommissionen bistås af Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved artikel 1 i afgørelse 89/382/EØF, Euratom.
- Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

- Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 11

Overgangsbestemmelser og ophævelse

- Medlemsstaterne indberetter de statistiske resultater for 2006 i overensstemmelse med direktiv 80/1119/EØF.
- Direktiv 80/1119/EØF ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2007.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG A

Tabel A1. Godstransport efter godstype (årlige data)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»A1«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Lastningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Losningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Transporttype	1 ciffer	1 = National 2 = International (undtagen transit) 3 = Transit	
Godstype	2 cifre	NST 2000	
Emballagetype	1 ciffer	1 = Gods i containere 2 = Gods, der ikke er i containere	
Transporterede tons			Ton
Ton-km			Ton-km

BILAG B

Tabel B1. Transport efter fartøjets nationalitet og type (årlige data)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	Alfanumeriske tegn 2	»B1«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Lastningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Losningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Transporttype	1 ciffer	1 = National 2 = International (undtagen transit) 3 = Transit	
Fartøjets type	1 ciffer	1 = Motorpram 2 = Pram, ikke selvfremdreven 3 = Motortankpram 4 = Tankpram, ikke selvfremdreven 5 = Andre gods fartøjer	
Fartøjets nationalitet	2 bogstaver	ISO-landekode	
Transporterede tons			Ton
Ton-km			Ton-km

Tabel B2. Skibstrafik (årlige data)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»B2«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Antal lastede fartøjer			Fartøjer
Antal tomme fartøjer			Fartøjer
Fartøj-km (lastede fartøjer)			Fartøj-km
Fartøj-km (tomme fartøjer)			Fartøj-km

NB: Indberetning af data i henhold til denne tabel B2 er fakultativ.

BILAG C

Tabel C1. Containertransport efter godstype (årlege data)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»C1«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Lastningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Losningsland/region	2 bogstaver eller 4 alfanumeriske tegn	ISO-landekode eller NUTS 2	
Transporttype	1 ciffer	1 = National 2 = International (undtagen transit) 3 = Transit	
Containerstørrelse	1 ciffer	1 = 20-fods fragtenheder 2 = 40-fods fragtenheder 3 = fragtenheder > 20 fod og < 40 fod 4 = fragtenheder > 40 fod	
Lastningstilstand	1 ciffer	1 = Lastede containere 2 = Tomme containere	
Godstype	2 cifre	NST 2000	
Transporterede tons (*)			Ton
Ton-km (*)			Ton-km
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Kun for lastede containere.

BILAG D

Tabel D1. Transport efter fartøjernes nationalitet (kvartalsdata)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»D1«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Kvartal	2 alfanumeriske tegn	»Q1, Q2, Q3 eller Q4«	
Transporttype	1 ciffer	1 = National 2 = International (undtagen transit) 3 = Transit	
Fartøjets nationalitet	2 bogstaver	ISO-landekode	
Transporterede tons			Ton
Ton-km			Ton-km

Tabel D2. Containertransport efter fartøjernes nationalitet (kvartalsdata)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»D2«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Kvartal	2 alfanumeriske tegn	»Q1, Q2, Q3 eller Q4«	
Transporttype	1 ciffer	1 = National 2 = International (undtagen transit) 3 = Transit	
Fartøjets nationalitet	2 bogstaver	ISO-landekode	
Lastningstilstand	1 ciffer	1 = Lastede containere 2 = Tomme containere	
Transporterede tons (*)			Ton
Ton-km (*)			Ton-km
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Kun for lastede containere.

BILAG E

Tabel E1. Godstransport (årlige data)

Elementer	Kodning	Nomenklatur	Enhed
Tabel	2 alfanumeriske tegn	»E1«	
Indberettende land	2 bogstaver	ISO-landekode	
År	4 cifre	»yyyy«	
Transporterede tons i alt			Ton
Ton-km i alt			Ton-km

BILAG F

Godsnomenklatur

NST-2000

NST-2000 grupper	Godsbeskrivelse	Defineret ved produkter i CPA-hovedgrupper
01	Produkter fra landbrug, jagt og skovbrug; fisk og fiskeprodukter	01, 02, 05
02	Stenkul og brunkul; tørv; råolie og naturgas; uran og thorium	10, 11, 12
03	Metalmalm og produkter af anden råstofudvinding	13, 14
04	Næringsmidler, drikkevarer og tobaksprodukter	15, 16
05	Tekstiler og beklædningsartikler; læder og lædervarer	17, 18, 19
06	Træ og varer af træ og kork (undtagen møbler); varer af strå og flettematerialer; papirmasse, papir og papirvarer; trykt materiale og indspillede medier	20, 21, 22
07	Koks, raffinerede olieprodukter og nukleart brændsel	23
08	Kemiske produkter og kemofibre; gummi og plastprodukter	24, 25
09	Andre ikke-metalholdige mineralske produkter	26
10	Metal og færdige metalprodukter, undtagen maskiner og udstyr	27, 28
11	Maskiner og udstyr i.a.n.; kontormaskiner og edb-udstyr; elektriske maskiner og apparater i.a.n.; telemateriel; medicinske instrumenter, præcisionsinstrumenter og optiske instrumenter; ure	29, 30, 31, 32, 33
12	Transportmidler	34, 35
13	Møbler; andre færdigvarer i.a.n.	36
14	Sekundære råmaterialer; kommunalt affald og andet affald ikke andetsteds anført i CPA	37 + kommunalt affald (som input i CPA-hovedgruppe 90) og andet affald ikke andetsteds anført i CPA
15	Breve, pakker NB: Denne position anvendes normalt til gods, der transporteres af postvæsenet og specialiserede kurer-tjenester (NACE rev. 1, hovedgruppe 64)	
16	Udstyr og materiel til godstransport NB: denne position omfatter f.eks. tomme containere, paller, kasser, kasser og rullebogne. Den omfatter også køretøjer, der anvendes til gods, når køretøjet selv transporteres på andre køretøjer. Den omstændighed, at der findes en kode for denne type materiel, er ikke afgørende for, om sådant materiel i sig selv skal betragtes som »gods«; dette afhænger af reglerne om dataindsamling for hver enkelt transportform.	

NST-2000 grupper	Godsbeskrivelse	Defineret ved produkter i CPA-hovedgrupper
17	Gods, der flyttes i forbindelse med privat flytning og kontorflytning; bagage, der transporteres adskilt fra passagerer; motorkøretøjer, der flyttes med henblik på reparation; andet gods, der ikke er bestemt til markedet i.a.n.	
18	Samlegods: en blanding af forskellige typer gods, som transporteres samlet NB: Denne position anvendes, når det ikke anses for hensigtsmæssigt at henføre godset særskilt under grupperne 01-16.	
19	Uidentificerbart gods: gods, som af en hvilken som helst grund ikke kan identificeres og derfor ikke kan henføres under gruppe 01-16. NB: Under denne position anføres gods, hvor den indberettende enhed ikke har oplysninger om arten af det transporterede gods.	
20	Andet gods i.a.n. NB: Under denne position anføres gods, som ikke kan henføres under gruppe 01-19. Da gruppe 01-19 skal dække alle mulige kategorier transporteret gods, bør gruppe 20 kun anvendes undtagelsesvis. Det kan være nødvendigt yderligere at kontrollere, om dataene bør anføres under denne position.	

BILAG G

Forlængelse af indberetningsfristen (artikel 5, stk. 2)

Medlemsstat	Forlænget indberetningsfrist efter observationsperiodens udløb	Sidste år, for hvilket indberetningsfristen kan forlænges
Belgien	8 måneder	2009

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1366/2006

af 6. september 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 2037/2000 med hensyn til basisåret for tildeling af kvoter af hydrochlorfluorcarboner til de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽³⁾ er 1999 fastsat som basisår for tildeling af kvoter af hydrochlorfluorcarboner (HCFC). HCFC-markedet i de ti nye medlemsstater er ændret i betydelig grad siden 1999 med tilblivelsen af nye virksomheder og ændringer i markedsandelene. Tages 1999 som basisår med henblik på tildeling af HCFC-kvoter i disse nye medlemsstater, medfører dette, at et stort antal virksomheder ikke vil få tildelt en importkvote. Dette kunne anses for at være vilkårligt og vil desuden kunne medføre, at princippet om ikke-forskelsbehandling og berettigede forventninger overtrædes.
- (2) Kvoter bør som hovedregel baseres på de nyeste og mest repræsentative af de foreliggende tal for at sikre, at et antal

importvirksomheder i de nye medlemsstater ikke udelukkes. Det er derfor hensigtsmæssigt at vælge de år, for hvilke de nyeste data foreligger. For bedst muligt at afspejle de faktiske forhold på HCFC-markedet i de ti nye medlemsstater bør de gennemsnitlige markedsandele i 2002 og 2003 derfor bruges som basis for virksomhederne fra disse medlemsstater.

- (3) Forordning (EF) nr. 2037/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 4, stk. 3, nr. i), i forordning (EF) nr. 2037/2000 tilføjes følgende litra:

- »i) sikrer hver producent og importør i Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, uanset litra h), at det beregnede niveau for hydrochlorfluorcarboner, som producenten eller importøren markedsfører eller selv anvender, udtrykt som en procentdel af de i litra b), d), e) og f) beregnede niveauer, ikke overstiger gennemsnittet af vedkommendes procentvise markedsandel i 2002 og 2003.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
P. LEHTOMÄKI
Formand

⁽¹⁾ EUT C 110 af 9.5.2006, s. 33.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 27.4.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.6.2006.

⁽³⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 29/2006 (EUT L 6 af 11.1.2006, s. 27).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1367/2006

af 6. september 2006

om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 22. juni 2006, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets lovgivning på miljøområdet tager sigte på at bidrage til bl.a. bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og beskyttelse af menneskers sundhed og fremmer derved bæredygtig udvikling.
- (2) Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽³⁾ understreger, at det er vigtigt at give offentligheden tilstrækkelige miljøoplysninger og reelle muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet for derved at fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens bevidsthed om og støtte til de afgørelser, der træffes. Programmet tilskynder — ligesom de tidligere programmer ⁽⁴⁾ — endvidere til en mere effektiv gennemførelse og anvendelse af Fællesskabets lovgivning om miljøbeskyttelse, herunder håndhævelse af fællesskabsreglerne og indgreb mod overtrædelser af Fællesskabets miljølovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 52.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 612), Rådets fælles holdning af 18.7.2005 (EUT C 264 E af 25.10.2005, s. 18) og Europa-Parlamentets holdning af 18.1.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2006.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Fællesskabets fjerde miljøhandlingsprogram (EFT C 328 af 7.12.1987, s. 1) og Fællesskabets femte miljøhandlingsprogram (EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1).

- (3) Den 25. juni 1998 undertegnede Fællesskabet den af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) udarbejdede konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (i det følgende benævnt »Århus-konventionen«). Fællesskabet godkendte Århus-konventionen den 17. februar 2005 ⁽⁵⁾. Fællesskabsrettens bestemmelser bør bringes i overensstemmelse med konventionen.

- (4) Fællesskabet har allerede vedtaget lovgivning, der er i stadig udvikling og bidrager til at nå Århus-konventionens mål. Der bør træffes foranstaltninger, så konventionens krav kommer til at gælde for Fællesskabets institutioner og organer.

- (5) Det er hensigtsmæssigt at behandle Århus-konventionens tre søjler — adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — i én enkelt retsakt og fastsætte fælles bestemmelser vedrørende mål og definitioner. Dette bidrager til at rationalisere lovgivningen og øge gennemsigtigheden af de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes med hensyn til Fællesskabets institutioner og organer.

- (6) Som generelt princip gælder de rettigheder, som Århus-konventionens tre søjler sikrer, uden forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, nationalitet eller bopæl/hjemsted.

- (7) I Århus-konventionen defineres offentlige myndigheder bredt, idet det grundlæggende begreb er, at enkeltpersoner og disses organisationer bør have rettigheder i alle tilfælde, hvor der udøves offentlig myndighed. Det er derfor nødvendigt, at de fællesskabsinstitutioner og -organer, som denne forordning omfatter, defineres på samme brede og funktionelle måde. I overensstemmelse med Århus-konventionen kan Fællesskabets institutioner og organer udelukkes fra konventionens anvendelsesområde, når de handler som dømmende eller lovgivende myndighed. For at sikre overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁶⁾ bør bestemmelserne om adgang til miljøoplysninger dog gælde for Fællesskabets institutioner og organer, når disse handler som lovgivende myndighed.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2005/370/EF (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (8) Definitionen af miljøoplysninger i denne forordning omfatter oplysninger i enhver form om miljøets tilstand. Denne definition, som er afstemt med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF ⁽¹⁾, har samme indhold som definitionen i Århus-konventionen. Definitionen af »dokument« i forordning (EF) nr. 1049/2001 omfatter miljøoplysninger som defineret i nærværende forordning.
- (9) Det er hensigtsmæssigt, at denne forordning indeholder en definition af »planer og programmer på miljøområdet«, der tager højde for bestemmelserne i Århus-konventionen, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der følges i forbindelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til gældende fællesskabsret. »Planer og programmer på miljøområdet« bør defineres i forhold til deres bidrag til opfyldelsen af eller deres forventede betydelige indvirkning på opfyldelsen af målene og prioriteringerne for Fællesskabets miljøpolitik. Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram opstiller målene for Fællesskabets miljøpolitik og foranstaltninger til opfyldelse af disse mål for en tiårig periode fra den 22. juli 2002. Når nævnte program udløber, bør et efterfølgende miljøhandlingsprogram vedtages.
- (10) Miljølovgivningen er i stadig udvikling, og definitionen af miljølovgivning bør derfor henvise til målene for Fællesskabets politik på miljøområdet som fastsat i traktaten.
- (11) Individuelle forvaltningsakter bør kunne underkastes intern prøvelse, hvis de har bindende og eksterne virkninger. Tilsvarende bør administrative undladelser kunne underkastes prøvelse, hvis der i henhold til miljølovgivningen er pligt til at udstede en forvaltningsakt. Da forvaltningsakter udstedt af en fællesskabsinstitution eller -organ, der handler som dømmende eller lovgivende myndighed, kan udelukkes fra denne forordning, bør det samme være tilfældet for andre undersøgelsesprocedurer, hvor fællesskabsinstitutionen eller -organet handler som administrativ prøvelsesinstans i henhold til traktatens bestemmelser.
- (12) Århus-konventionen indeholder krav om offentlighedens adgang til miljøoplysninger, enten på anmodning eller gennem aktiv formidling ved de myndigheder, der er omfattet af konventionen. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt på agenturer og lignende organer, der er oprettet ved en fællesskabsretsakt. Der opstilles heri regler for disse institutioner, der i vid udstrækning stemmer overens med Århus-konventionens bestemmelser. Det er nødvendigt at udvide anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 til at omfatte alle andre fællesskabsinstitutioner og -organer.
- (13) Når Århus-konventionen indeholder bestemmelser, der ikke helt eller delvis genfindes i forordning (EF) nr. 1049/2001, må dette afhjælpes i nærværende forordning, navnlig for så vidt angår indsamling og formidling af miljøoplysninger.
- (14) Hvis offentlighedens ret til adgang til miljøoplysninger skal være reel, er det afgørende, at miljøoplysningerne er af god kvalitet. Der bør derfor indføres regler, der forpligter fællesskabsinstitutioner og -organer til at sikre en sådan kvalitet.
- (15) Undtagelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 bør med forbehold af mere specifikke bestemmelser i nærværende forordning finde anvendelse på anmodninger om miljøoplysninger. Grundene til afslag for så vidt angår adgang til miljøoplysninger bør fortolkes restriktivt, idet der tages hensyn til den offentlige interesse, der tilgodeses ved oplysningernes offentliggørelse, og til, hvorvidt de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. Begrebet »forretningsmæssige interesser« dækker aftaler om tavshedspligt indgået af institutioner eller organer, der handler som bank.
- (16) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet ⁽²⁾ er der allerede oprettet et net på fællesskabsplan til fremme af samarbejde og samordning mellem medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen med henblik på bedre forebyggelse af og kontrol i Fællesskabet med en række overførbare sygdomme. Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF ⁽³⁾ er der fastlagt et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed, som supplerer de nationale politikker. Dette program sigter bl.a. mod at højne oplysnings- og vidensniveauet med henblik på at udbygge folkesundheden og forbedre mulighederne for at reagere hurtigt og med en koordineret indsats på sundhedsrisici, og disse mål er klart i overensstemmelse med Århus-konventionens krav. Denne forordning bør derfor ikke berøre beslutning nr. 2119/98/EF og afgørelse nr. 1786/2002/EF.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1. Ændret ved afgørelse nr. 786/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 7).

- (17) I henhold til Århus-konventionen skal parterne fastsætte foranstaltninger med henblik på offentlighedens deltagelse ved udarbejdelsen af planer og programmer på miljøområdet. Sådanne foranstaltninger skal omfatte rimelige tidsfrister for underretning af offentligheden om den pågældende beslutningsproces på miljøområdet. Hvis offentligheden reelt skal kunne deltage, skal deltagelsen finde sted på et tidligt tidspunkt, hvor alle muligheder står åbne. Når fællesskabsinstitutioner og -organer fastsætter bestemmelser om offentlighedens deltagelse, bør de udpege den del af offentligheden, der kan deltage. I henhold til Århus-konventionen skal parterne også bestræbe sig på i passende omfang at muliggøre offentlighedens deltagelse ved udarbejdelse af politikker vedrørende miljøet.
- (18) Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, indeholder bestemmelser om adgang til retslige eller andre prøvelsesprocedurer med henblik på at anfægte private personers og offentlige myndigheders handlinger og undladelser, der er i strid med lovgivning vedrørende miljøet. Bestemmelser om adgang til klage og domstolsprøvelse bør være forenelige med traktaten. Det er i denne forbindelse hensigtsmæssigt, at denne forordning kun regulerer offentlige myndigheders handlinger og undladelser.
- (19) For at sikre tilstrækkelige og effektive retsmidler, herunder retsmidler ved De Europæiske Fællesskabers Domstol i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten, er det hensigtsmæssigt, at den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, eller som i tilfælde af en påstået administrativ undladelse har undladt at handle, har mulighed for på ny at overveje sin afgørelse eller for at handle, hvis der er tale om undladelse.
- (20) Ikke-statslige organisationer, der er aktive på miljøbeskyttelsesområdet, og som opfylder visse kriterier, der navnlig sikrer, at de er uafhængige, ansvarlige organisationer, som har vist, at deres primære mål er at fremme miljøbeskyttelse, bør have ret til at anmode om intern prøvelse på fællesskabsplan af forvaltningsakter, der er udstedt af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan eller undladelser i henhold til miljølovgivningen med det formål at få denne institution eller dette organ til på ny at overveje sagen.
- (21) Hvis tidligere indgivne anmodninger om intern prøvelse ikke har ført til det ønskede resultat, bør den berørte ikke-statslige organisation kunne anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.
- (22) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 37 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning har til formål at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til UNECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, i det følgende benævnt »Århus-konventionen«, idet den fastsætter regler for, hvordan Århus-konventionens bestemmelser skal anvendes på fællesskabsinstitutioner og -organer, navnlig ved:

- a) at sikre retten til offentlig adgang til miljøoplysninger, som fællesskabsinstitutioner eller -organer modtager eller tilvejebringer, og som er i sådanne institutioner eller organers besiddelse, og at opstille de grundlæggende vilkår og betingelser samt konkrete ordninger for udøvelsen af denne ret
- b) at sikre, at miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre, at miljøoplysninger i videst muligt omfang systematisk stilles til rådighed for og formidles til offentligheden. Med henblik herpå skal navnlig anvendelsen af computerelektronisk kommunikation og/eller elektronisk teknologi, når en sådan er til rådighed, fremmes
- c) at give mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med planer og programmer på miljøområdet
- d) at give adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på fællesskabsplan på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.

2. Ved anvendelsen af denne forordning bestræber fællesskabsinstitutioner og -organer sig på at yde offentligheden assistance til og vejledning i at søge adgang til oplysninger, at deltage i beslutningsprocesser og adgang til domstolsprøvelse på miljøområdet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) »den informationssøgende«: enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om miljøoplysninger
 - b) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer samt foreninger, organisationer eller grupper bestående af sådanne personer

- c) »fællesskabsinstitutioner eller -organer«: offentlige institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som er oprettet ved eller på grundlag af traktaten, medmindre de handler som dømmende eller lovgivende myndighed. Bestemmelserne i afsnit II gælder dog for fællesskabsinstitutioner eller -organer, der handler som lovgivende myndighed
- d) »miljøoplysninger«: alle oplysninger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden fysisk form om:
- i) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer
 - ii) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller vil kunne påvirke de i nr. i) nævnte miljøelementer
 - iii) foranstaltninger (herunder administrative foranstaltninger) såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte i nr. i) og ii) nævnte elementer og faktorer, samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse elementer
 - iv) rapporter om gennemførelse af miljølovgivningen
 - v) rentabilitetsberegninger og andre økonomiske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de i nr. iii) nævnte foranstaltninger og aktiviteter
 - vi) menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand, herunder, hvor det er relevant, forurening af fødekæden, menneskers levevilkår, kulturminde og bygningsværker, i det omfang de påvirkes af eller kan påvirkes af de enkelte i nr. i) nævnte miljøelementers tilstand, eller via disse elementer af de i nr. ii) og iii) nævnte forhold
- e) »planer og programmer på miljøområdet«: planer og programmer,
- i) som udarbejdes og i givet fald vedtages af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan
 - ii) som kræves ifølge love og administrative bestemmelser, og
 - iii) som bidrager til eller som kan ventes at få betydelig indvirkning på opfyldelsen af Fællesskabets miljøpolitiske mål, som opstillet i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram eller i efterfølgende generelle miljøhandlingsprogrammer.
- Generelle miljøhandlingsprogrammer betragtes også som planer og programmer på miljøområdet.
- Denne definition omfatter ikke finans- eller budgetrelaterede planer og programmer, dvs. planer og programmer, som fastsætter, hvordan bestemte projekter og aktiviteter skal finansieres eller som vedrører de foreslåede årlige budgetter, og heller ikke en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans interne arbejdsprogrammer eller beredskabsplaner og -programmer, der udelukkende tager sigte på civilbeskyttelse
- f) »miljølovgivning«: fællesskabslovgivning, der uanset retsgrundlaget bidrager til forfølgelse af målene for Fællesskabets politik på miljøområdet som anført i traktaten: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer
- g) »forvaltningsakt«: enhver individuel foranstaltning i henhold til miljølovgivningen, der træffes af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, og som har bindende og eksterne virkninger
- h) »administrativ undladelse«: en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans undladelse af at udstede en forvaltningsakt som defineret i litra g).
2. Forvaltningsakter og administrative undladelser omfatter ikke en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans foranstaltninger eller undladelser, når det handler i egenskab af administrativ prøvelsesinstans, f.eks. i medfør af:
- a) traktatens artikel 81, 82, 86 og 87 (konkurrenceregler)
 - b) traktatens artikel 226 og 228 (traktatbrudssager)
 - c) traktatens artikel 195 (ombudsmandssager)
 - d) traktatens artikel 280 (sager ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)).

AFSNIT II

ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER

Artikel 3

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001

Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på enhver anmodning fremsat af en informationssøgende om adgang til miljøoplysninger, der er i fællesskabsinstitutioners eller -organers besiddelse, uden forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, nationalitet eller bopæl og, for juridiske personers vedkommende, uden forskelsbehandling på grundlag af det sted, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller det reelle center for deres virksomhed.

Ved anvendelsen af nærværende forordning forstås ved »institutioner« i forordning (EF) nr. 1049/2001 »fællesskabsinstitutioner eller -organer«.

Artikel 4

Indsamling og formidling af miljøoplysninger

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer ordner de miljøoplysninger, som er relevante for deres funktioner, og som de er i besiddelse af, på en sådan måde, at oplysningerne aktivt og systematisk kan formidles til offentligheden, navnlig ved hjælp af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1049/2001. De sikrer, at disse miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed i elektroniske databaser, som er let tilgængelige for offentligheden gennem offentlige telekommunikationsnet. I dette øjemed lægger de de miljøoplysninger, de er i besiddelse af, ud på databaser og udstyrer disse med søgeværktøjer og andre former for software, der kan hjælpe offentligheden med at finde de ønskede oplysninger.

De oplysninger, der stilles til rådighed ved hjælp af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, omfatter ikke nødvendigvis oplysninger, der er indsamlet før denne forordnings ikrafttræden, medmindre de allerede er til rådighed i elektronisk form. Fællesskabsinstitutioner eller -organer skal i videst muligt omfang angive, hvor oplysninger indsamlet før denne forordnings ikrafttræden, som ikke er til rådighed i elektronisk form, findes.

Fællesskabsinstitutioner og -organer træffer alle rimelige foranstaltninger for at vedligeholde miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, i en form eller et format, som er let at reproducere og let tilgængelig via computertelekommunikation eller andre elektroniske medier.

2. De miljøoplysninger, som skal stilles til rådighed og formidles, ajourføres i relevant omfang. Ud over de dokumenter, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2 og 3, og i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, omfatter databaserne eller registrene følgende:

- a) internationale traktater, konventioner eller aftaler og fællesskabslovgivning om eller vedrørende miljøet samt politikker, planer og programmer på miljøområdet
- b) statusrapporter om implementeringen af de i litra a) omhandlede tekster, når de er udarbejdet eller opbevares i elektronisk form af fællesskabsinstitutioner eller -organer
- c) skridt taget i procedurer for overtrædelse af fællesskabslovgivningen fra tidspunktet for den begrundede udtalelse i henhold til traktatens artikel 226, stk. 1
- d) rapporter om miljøets tilstand som omhandlet i stk. 4

- e) data eller oversigter over data fra overvågning af aktiviteter, der påvirker eller vil kunne påvirke miljøet
- f) tilladelser, som kan have væsentlig indvirkning på miljøet, og miljøaftaler eller en henvisning til det sted, hvor oplysningerne kan rekvireres eller findes
- g) miljøkonsekvens- og risikovurderinger vedrørende miljøelementer eller en henvisning til det sted, hvor oplysningerne kan rekvireres eller findes.

3. Fællesskabsinstitutioner og -organer kan, hvor det er hensigtsmæssigt, opfylde kravene i stk. 1 og 2 ved at oprette link til internetsider, hvor oplysningerne kan findes.

4. Kommissionen sørger for, at der med jævne mellemrum, der ikke overstiger fire år, offentliggøres og udsendes en rapport om miljøets tilstand, som indeholder oplysninger om miljøkvaliteten og belastningen af miljøet.

Artikel 5

Miljøoplysningernes kvalitet

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer sikrer så vidt muligt, at alle oplysninger, der indsamles af dem eller på deres vegne, er ajourførte, nøjagtige og sammenlignelige.

2. Fællesskabsinstitutioner og -organer skal, hvis der anmodes om det, underrette den informationssøgende om, hvor vedkommende kan finde oplysninger om de målingsmetoder, herunder fremgangsmåderne for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelsen af oplysningerne, hvis sådanne oplysninger er til rådighed. Alternativt kan de henvise til den anvendte standardprocedure.

Artikel 6

Anvendelse af undtagelser for så vidt angår anmodninger om adgang til miljøoplysninger

1. For så vidt angår artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 anses der med undtagelse af undersøgelser, navnlig dem, der vedrører mulige overtrædelser af fællesskabslovgivningen, at foreligge en tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes offentliggørelse, når de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. For så vidt angår de andre undtagelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, fortolkes grundene til afslag restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i, at oplysningerne offentliggøres, og om oplysningerne, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet.

2. Ud over i de tilfælde, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan fællesskabsinstitutioner og -organer afslå adgang til miljøoplysninger, såfremt offentliggørelsen af oplysningerne vil kunne have en ugunstig indvirkning på beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører, som f.eks. ynglesteder for sjældne arter.

Artikel 7

Anmodninger om adgang til miljøoplysninger, som ikke er i en fællesskabsinstitutionens eller et fællesskabsorgans besiddelse

Modtager fællesskabsinstitutioner eller -organer en anmodning om adgang til miljøoplysninger, som ikke er i deres besiddelse, oplyser de hurtigst muligt og senest inden 15 arbejdsdage den informationsøgende om, hvilken fællesskabsinstitution eller hvilket fællesskabsorgan eller hvilken offentlig myndighed som omhandlet i direktiv 2003/4/EF den pågældende efter deres mening kan rette henvendelse til for at få adgang til de ønskede oplysninger, eller de videresender anmodningen til vedkommende fællesskabsinstitution, fællesskabsorgan eller offentlig myndighed og underretter den informationsøgende herom.

Artikel 8

Samarbejde

I tilfælde af en overhængende trussel mod menneskers sundhed, liv eller miljøet, uanset om den skyldes menneskelige aktiviteter eller naturlige årsager, samarbejder fællesskabsinstitutioner og -organer på anmodning af offentlige myndigheder som omhandlet i direktiv 2003/4/EF med og bistår disse offentlige myndigheder, så de straks og uden ophold til den del af offentligheden, der kan blive berørt af truslen, kan udsende alle miljøoplysninger, der kan sætte den i stand til at træffe forholdsregler, der kan forebygge eller begrænse følgerne af truslen, såfremt disse oplysninger er i fællesskabsinstitutionernes eller -organernes og/eller de pågældende offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem.

Anvendelsen af stk. 1 berører ikke særlige forpligtelser i medfør af fællesskabslovgivningen, særlig beslutning nr. 2119/98/EF og afgørelse nr. 1786/2002/EF.

AFSNIT III

OFFENTLIG DELTAGELSE I FORBINDELSE MED PLANER OG PROGRAMMER PÅ MILJØOMRÅDET

Artikel 9

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer giver gennem passende praktiske og/eller andre foranstaltninger offentligheden mulighed for på et tidligt tidspunkt og reelt at deltage i udarbejdelsen, ændringen eller revisionen af planer og programmer på miljøområdet på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig er åbne. Navnlig skal Kommissionen, når den udarbejder et forslag til en sådan plan eller et sådant program, som skal forelægges andre fællesskabsinstitutioner eller -organer til afgørelse, give mulighed for, at offentligheden kan deltage i denne forberedende fase.

2. Fællesskabsinstitutioner og -organer udpeger den del af offentligheden, der berøres eller vil kunne blive berørt af eller har

en interesse i en plan eller et program som omhandlet i stk. 1, idet der tages hensyn til målene for denne forordning.

3. Fællesskabsinstitutioner og -organer sikrer, at den i stk. 2 omhandlede offentlighed ved offentlig bekendtgørelse eller på anden passende måde, f.eks. via elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed, informeres om:

- a) udkastet til forslaget, hvis et sådant foreligger
- b) miljøoplysningerne eller miljøvurderingen vedrørende den plan eller det program, der er under udarbejdelse, hvis sådanne informationer foreligger, og
- c) de praktiske foranstaltninger med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder:
 - i) hos hvilken administrativ enhed de relevante oplysninger kan indhentes
 - ii) til hvilken administrativ enhed kommentarer, udtalelser og spørgsmål kan rettes, og
 - iii) rimelige tidsfrister, der giver offentligheden tilstrækkelig tid til at informere sig og forberede sig og til reelt at deltage i miljøbeslutningsprocessen.

4. Der fastsættes en frist på mindst otte uger for modtagelse af kommentarer. Når der organiseres møder eller høringer, gives der meddelelse herom mindst fire uger forinden. Fristerne kan afkortes i forbindelse med hastesager eller i tilfælde, hvor offentligheden allerede har haft mulighed for at kommentere den pågældende plan eller det pågældende program.

5. Når der træffes afgørelse om en plan eller et program, der vedrører miljøet, tager fællesskabsinstitutionerne og -organerne behørigt hensyn til udfaldet af offentlighedens deltagelse. Fællesskabsinstitutionerne og -organerne informerer offentligheden om planen eller programmet, herunder disses ordlyd, samt begrundelserne for og overvejelserne i forbindelse med afgørelsen, herunder oplysninger om offentlighedens deltagelse.

AFSNIT IV

INTERN PRØVELSE OG ADGANG TIL KLAGE OG DOMSTOLSPRØVELSE

Artikel 10

Anmodning om intern prøvelse af forvaltningsakter

1. Enhver ikke-statslig organisation, der opfylder kriterierne i artikel 11, kan indgive anmodning om intern prøvelse til den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som har udstedt en forvaltningsakt i henhold til miljølovgivningen, eller, i tilfælde af en påstået administrativ undladelse, burde have udstedt en sådan akt.

En sådan anmodning skal indgives skriftligt inden for en frist på højst seks uger efter udstedelsen, meddelelsen eller offentliggørelsen af forvaltningsakten, idet det seneste tidspunkt lægges til grund, eller, i tilfælde af en påstået undladelse, inden seks uger efter det tidspunkt, hvor forvaltningsakten var påkrævet. I anmodningen angives grundene til, at der anmodes om intern prøvelse.

2. Fællesskabsinstitutionen eller -organet som omhandlet i stk. 1 behandler enhver sådan anmodning, medmindre den er klart ubegrundet. Institutionen eller organet giver et begrundet skriftligt svar hurtigst muligt og senest 12 uger efter modtagelsen af anmodningen.

3. Er fællesskabsinstitutionen eller -organet trods den fornødne omhu ikke i stand til at behandle en anmodning i overensstemmelse med stk. 2, underretter den eller det snarest muligt og senest inden for den i stk. 2 nævnte frist den ikke-statslige organisation, som har indgivet anmodningen, om grundene til, at den ikke har behandlet denne, og oplyser, hvornår den påregner at gøre det.

Fællesskabsinstitutionen eller -organet behandler dog under alle omstændigheder anmodningen inden for en frist på 18 uger efter modtagelsen heraf.

Artikel 11

Kriterier for prøvelsesret på fællesskabsplan

1. En ikke-statslig organisation har ret til at indgive anmodning om intern prøvelse i henhold til artikel 10, forudsat:
 - a) at den er en uafhængig juridisk person, der ikke arbejder med gevinst for øje, i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning eller praksis
 - b) at dens primære erklærede mål er at fremme miljøbeskyttelse inden for rammerne af miljølovgivningen
 - c) at den har eksisteret i mere end to år og aktivt forfølger sit mål som omhandlet i litra b)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
LEHTOMÄKI
Formand

d) at genstanden for anmodningen om intern prøvelse er omfattet af organisationens mål og aktiviteter.

2. Kommissionen vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en gennemsigtig og konsekvent anvendelse af de kriterier, der er anført i stk. 1.

Artikel 12

Sagsanlæg ved Domstolen

1. Den ikke-statslige organisation, som har indgivet anmodning om intern prøvelse i henhold til artikel 10, kan anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.

2. Undlader fællesskabsinstitutionen eller -organet at handle i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3, kan den ikke-statslige organisation anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Gennemførelsesforanstaltninger

Fællesskabsinstitutionerne og -organerne tilpasser om nødvendigt deres forretningsorden til denne forordning. Disse tilpasninger har virkning fra den 28. juni 2007.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 28. juni 2007.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/44/EF

af 6. september 2006

om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 78/659/EØF af 18. juli 1978 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri ⁽³⁾, er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af hensyn til en klar og rationel lovgivning kodificeres.
- (2) Beskyttelsen og forbedringen af miljøet kræver konkrete foranstaltninger til at beskytte vand mod forurening, herunder ferskvand, der er egnet til, at fisk kan leve deri.
- (3) Ud fra et økologisk og økonomisk synspunkt er det nødvendigt at beskytte fiskebestanden mod de forskellige skadelige konsekvenser af udledning af forurenende stoffer i vandet, herunder navnlig en nedgang i antallet af individer tilhørende bestemte arter, og undertiden fuldstændig udslettelse af visse arter.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾ har til formål at opnå et kvalitetsniveau for overfladevand, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for miljøet.

(5) Forskelle mellem de bestemmelser, som finder anvendelse i de forskellige medlemsstater, for så vidt angår kvaliteten af ferskvand, der er egnet til, at fisk kan leve deri, kan skabe ulige konkurrencevilkår og dermed direkte indvirke på det indre markeds funktion.

(6) For at gennemføre nærværende direktivs målsætninger bør medlemsstaterne udpege de vandområder, som det finder anvendelse på, og fastsætte grænseværdier svarende til visse parametre. De udpegede vandområder bør bringes i overensstemmelse med disse værdier inden fem år efter udpegelsen.

(7) Det bør forudses, at ferskvandsområder, der er egnet til, at fisk kan leve deri, på visse betingelser vil blive anset for at svare til de parameterværdier, der gælder herfor, selv om en vis procentdel af de udtagne prøver ikke overholder de fastlagte grænser.

(8) Med henblik på at sikre kontrollen med kvaliteten af ferskvand, der er egnet til, at fisk kan leve deri, bør der foretages mindsteprøveudtagninger og målinger af de parametre, der er fastlagt i bilaget. Disse prøveudtagninger vil kunne nedsættes eller afskaffes afhængigt af vandområdernes kvalitet.

(9) Der vil være visse naturlige forhold, som unddrager sig medlemsstaternes kontrol, og der må derfor åbnes mulighed for fravigelser fra dette direktiv i visse tilfælde.

(10) De tekniske og videnskabelige fremskridt kan gøre det nødvendigt at foretage en hurtig tilpasning af visse af de bestemmelser, der findes i bilag I. For at fremme iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger hertil, bør der derfor fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.

(11) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af de deri nævnte direktiver —

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 11.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 21.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 545) og Rådets afgørelse af 25.4.2006.

⁽³⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Jf. bilag III, del A.

⁽⁵⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 4

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører kvaliteten af ferskvand og finder anvendelse på de vandområder, som medlemsstaterne udpeger som områder, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri.

2. Direktivet finder ikke anvendelse på vand i naturlige eller kunstige bassiner, der anvendes til intensivt fiskeopdræt.

3. Formålet med dette direktiv er at beskytte eller forbedre vandkvaliteten i de ferskvandsområder med strømmende eller stillestående vand, hvori der lever, eller hvori der, hvis forureningen blev mindsket eller fjernet, ville kunne leve fisk tilhørende:

- a) lokale arter, der er udtryk for naturlig mangfoldighed
- b) arter, hvis forekomst af medlemsstaternes kompetente myndigheder anses for ønskelig for vandområdets forvaltning.

4. I dette direktiv forstås ved:

- a) laksefiskvande: vande, hvori der lever eller vil kunne leve fisk, der tilhører arter såsom laks (*Salmo salar*), ørred (*Salmo trutta*), stalling (*Thymallus thymallus*) og helt (*Coregonus*)
- b) karpefiskvande: vande, hvori der lever eller vil kunne leve fisk af karpefamilien (*Cyprinidae*) eller af arter såsom gedde (*Esox lucius*), aborre (*Perca fluviatilis*) og ål (*Anguilla anguilla*).

Artikel 2

De fysisk-kemiske parametre, der finder anvendelse på de af medlemsstaterne udpegede vandområder, er anført i bilag I.

Ved anvendelsen af disse parametre inddeles vandområderne i laksefiskvande og karpefiskvande.

Artikel 3

1. For de udpegede vandområder fastsætter medlemsstaterne værdier for de i bilag I angivne parametre, såfremt der er anført værdier i kolonne G eller i kolonne I. De retter sig efter de bemærkninger, der er anført i disse to kolonner.

2. Medlemsstaterne må ikke fastsætte værdier, som er mindre strenge end de i kolonne I i bilag I anførte, og skal bestræbe sig på at overholde værdierne i kolonne G, idet de tager hensyn til det i artikel 8 anførte princip.

1. Medlemsstaterne udpeger laksefiskvande og karpefiskvande og kan senere foretage yderligere udpegelser.

2. Medlemsstaterne kan ændre udpegelsen af visse vandområder på grund af forhold, der ikke var forudsat på tidspunktet for udpegelsen, idet de tager hensyn til det i artikel 8 anførte princip.

Artikel 5

Medlemsstaterne udarbejder programmer med henblik på at mindske forureningen og for at sikre, at de udpegede vandområder inden fem år efter udpegelsen i overensstemmelse med artikel 4 svarer til de værdier, som medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med artikel 3, samt til bemærkningerne i kolonne G og I i bilag I.

Artikel 6

1. Ved anvendelsen af artikel 5 anses de udpegede vandområder for at svare til bestemmelserne i dette direktiv, hvis vandprøver herfra, udtaget med mindst den i bilag I angivne hyppighed på samme prøveudtagningssted og over en periode på 12 måneder, viser, at de værdier, som medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med artikel 3, samt bemærkningerne i kolonne G og I i bilag I, er overholdt for så vidt angår:

- a) 95 % af prøverne for parametrene: pH, BI₅, nitrit, ammoniak (ikke-ioniseret ammonium), total ammonium, total restchlor, total zink og opløst kobber. Når prøvehyppigheden er under en prøve om måneden, skal ovennævnte værdier og bemærkninger være overholdt i alle prøverne
- b) de i bilag I anførte procentsatser for parametrene: temperatur og opløst ilt
- c) den fastsatte gennemsnitlige koncentration for parameteren: opslemmede stoffer.

2. Afvigelser fra de af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 fastsatte værdier eller fra bemærkningerne i kolonne G og I i bilag I tages ikke i betragtning ved beregningen af de i stk. 1 fastsatte procentstørrelser, hvis de skyldes oversvømmelser eller andre naturkatastrofer.

Artikel 7

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager prøveudtagningerne med en mindste hyppighed som angivet i bilag I.

2. Når den kompetente myndighed fastslår, at kvaliteten af de udpegede vandområder er væsentlig bedre, end den ville være, såfremt der var anvendt de værdier, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 3, samt bemærkningerne i kolonne G og I i bilag I, kan prøveudtagningernes hyppighed nedsættes. Såfremt der ikke er nogen forurening eller risiko for, at vandets kvalitet forringes, kan den kompetente myndighed beslutte, at prøveudtagning er unødvendig.

3. Hvis det ved en prøveudtagning viser sig, at der er afvigelser fra en værdi fastsat af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3 eller fra en bemærkning i kolonne G eller I i bilag I, undersøger medlemsstaten, om dette skyldes et tilfælde, er følgen af et naturfænomen eller er forårsaget af forurening, og træffer derefter passende foranstaltninger.

4. Det nøjagtige prøveudtagningssted, dets afstand fra det nærmeste punkt, hvorfra der udledes forurenende stoffer, såvel som den dybde, hvori prøverne skal udtages, fastlægges af de kompetente myndigheder i hver medlemsstat, især under hensyntagen til lokale miljøforhold.

5. Der er anført en række referenceanalysemetoder for beregningen af værdien af de pågældende parametre i bilag I. Laboratorier, som anvender andre metoder, skal sikre sig, at de opnåede resultater svarer til eller er sammenlignelige med de i bilag I anførte.

Artikel 8

Anvendelsen af foranstaltninger, der er truffet i medfør af dette direktiv, må under ingen omstændigheder, hverken direkte eller indirekte, medføre forøget forurening af ferskvandsområder.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan til enhver tid fastsætte strengere værdier for de udpegede vandområder end de i dette direktiv fastsatte. De kan tillige fastsætte bestemmelser med hensyn til andre parametre end dem, der findes i dette direktiv.

Artikel 10

Dersom et ferskvandsområde udgør en national grænse eller går på tværs af en sådan grænse mellem medlemsstater, og en af disse stater overvejer at udpege dette område, skal de pågældende stater konsultere hinanden om afgrænsningen af den del af disse vandområder, på hvilke dette direktiv vil kunne anvendes, og om konsekvenserne af de fælles kvalitetsmålsætninger. Disse konsekvenser fastsættes efter samråd af hver enkelt medlemsstat. Kommissionen kan deltage i disse forhandlinger.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan tillade fravigelser fra dette direktiv:

- a) for visse parametre, som er betegnet med (0) i bilag I, som følge af usædvanlige vejrforhold eller særlige geografiske forhold

- b) når udpegede vandområder er udsat for naturlig berigelse med bestemte stoffer, således at de grænser, der er fastsat i bilag I, ikke overholdes.

Ved naturlig berigelse forstås en proces, hvorved en given vandmængde optager visse stoffer, der indeholdes i jorden, uden menneskelig indgriben.

Artikel 12

De ændringer, der er nødvendige, for at tilpasse de i bilag I nævnte G-værdier for parametrene og analysemetoder til de tekniske og videnskabelige fremskridt, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Tekniske og Videnskabelige Udvikling, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om:

- a) hvilke vandområder der er udpeget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i form af en oversigt
- b) hvilke ændringer i udpegelsen af visse vandområder der er foretaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2
- c) hvilke bestemmelser der er truffet med henblik på at fastsætte nye parametre i overensstemmelse med artikel 9
- d) hvilken anvendelse der er gjort af fravigelserne fra værdierne i kolonne I i bilag I.

Mere generelt giver medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, den har brug for til gennemførelse af dette direktiv, når den fremsætter begrundet ønske derom.

Artikel 15

Hvert tredje år og første gang for perioden 1993-1995 sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporter om gennemførelse af en række miljødirektiver ⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 16

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Direktiv 78/659/EØF ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af de deri nævnte direktiver.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 18

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
P. LEHTOMÄKI
Formand

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

BILAG I

LISTE OVER PARAMETRE

Parametre	Laksefiskvande		Karpfiskvande		Analyse- eller kontrolmetoder	Mindsteprøveudtagnings- og målehyppighed	Bemærkninger
	G	I	G	I			
1. Temperatur (°C)					Termometri	Ugentlig; både opstrøms og nedstrøms punktet for termisk udledning	Bratte temperaturforskelle skal undgås
		1,5 °C		3 °C			
	Medlemsstaterne kan under særlige forhold tillade fravigelser af begrænset geografisk omfang, hvis de kompetente myndigheder godtgør, at fravigelserne ikke får skadelige følger for den harmoniske udvikling af fiskebestanden						
		21,5 (0)		28 (0)			
		10 (0)		10 (0)			
	Termisk udledning må ikke føre til, at temperaturen i zonen nedstrøms det termiske udledningspunkt (ved randen af blandingszonen) overskrider følgende værdier:						
	Temperaturgrænsen på 10 °C gælder kun i yngleperioden for arter, der kun kan formere sig i koldt vand, og kun i vande, hvor disse arter lever						
	Temperaturgrænserne kan imidlertid overskrides i 2 % af tiden						

Parametre	Laksefiskvande		Karpfiskvande		Analyse- eller kontrolmetoder	Mindsteprøveudtagings- og målehyppighed	Bemærkninger
	G	I	G	I			
2. Opløst ilt (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Når iltindholdet kommer under 6 mg/l iværksætter medlemstaterne bestemmelserne i artikel 7, stk. 3. Den kompetente myndighed skal godtgøre, at denne situation ikke vil få skadelige følger for den harmoniske udvikling af fiskebestanden	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Når iltindholdet kommer under 4 mg/l iværksætter medlemstaterne bestemmelserne i artikel 7, stk. 3. Den kompetente myndighed skal godtgøre, at denne situation ikke vil få skadelige følger for den harmoniske udvikling af fiskebestanden	Winklermetoden eller specifikke elektroder (elektronisk metode)	Månedlig: minimum 1 prøve, der er typisk for lavt iltindhold på dagen for prøveudtagningen Hvor der imidlertid er formodning om større daglige udsving, skal der tages mindst 2 prøver pr. dag	
3. pH		6-9 (0) (1)		6-9 (0) (1)	Elektrometri; Justering ved hjælp af to opløsninger med kendte pH-værdier, som ligger tæt ved og helst på begge sider af den pH-værdi, som skal måles	Månedlig	
4. Opslemmede stoffer (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtrering gennem porøst filter 0,45 µm eller centrifugering (5 min. minimum, gennemsnitsacceleration på 2 800-3 200 g) tørring ved 105 °C og vejning		De angivne værdier vedrører middelkoncentrationer og skal ikke anvendes på opslemmede stoffer med skadelige kemiske egenskaber Oversvømmelser kan forårsage særlig høje koncentrationer
5. BI ₅ (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		Måling af O ₂ ved Winklermetoden før og efter inkubation i 5 døgn i mørke ved 20 ± 1 °C. (Ingen hæmning af nitrifikation)		

Parametre	Laksefiskvande		Karpfiskvande		Analyse- eller kontrolmetoder	Månedlige prøvetagnings- og målehyppighed	Bemærkninger
	G	I	G	I			
6. Total phosphor (mg/l P)					Molekylabsorptionsspektrofotometri		<p>I tilfælde af søer med en gennemsnitlig dybde på mellem 18 og 300 m kan følgende formel anvendes:</p> $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ <p>hvor</p> <p>L = belastning udtrykt som mg P pr. m² søoverflade pr. år</p> <p>\bar{Z} = søens gennemsnitlige dybde i meter</p> <p>T_w = teoretisk fornyelsestid for vandet i en sø udtrykt i år</p> <p>I andre tilfælde kan grænseværdier på 0,2 mg/l for laksefiskvande og 0,4 mg/l for karpfiskvande udtrykt som PO₄ anses for vejledende med henblik på at nedsætte eutrofieringen</p>
7. Nitritter (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekylabsorptionsspektrofotometri		
8. Phenolforbindelser (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(²)		(²)	Undersøgelse af smag		Undersøgelse af smag skal kun foretages, hvor phenolforbindelser formodes at være til stede
9. Mineraloliebase-rede kulbrinter		(³)		(³)	Visuel undersøgelse Undersøgelse af smag	Månedlig	En visuel undersøgelse skal foretages regelmæssigt en gang om måneden, medens der kun foretages en undersøgelse af smag, hvor kulbrinter formodes at være til stede

Parametre	Laksefiskvande		Karpfiskvande		Analyse- eller kontrolmetoder	Mindsteprøveudtagings- og målehyppighed	Bemærkninger
	G	I	G	I			
10. Ammoniak (ikke ioniseret ammonium) (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Molekylabsorptionspektrofotometri med indophenol-blåt eller Nesslermetoden sammen med pH- og temperaturbestemmelse	Månedlig	Mindre overskridelser i dagtimeme af værdierne for ammoniak må forekomme
11. Total ammonium (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (*)	≤ 0,2	≤ 1 (*)			
12. Total restchlor (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	DPD-metoden (dietyl-p-phenyldiamin)	Månedlig	I-værdierne svarer til pH = 6. Højere koncentrationer af total chlor kan accepteres ved højere pH.
13. Total zink (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Atomabsorptionspektrofotometri	Månedlig	I-værdierne svarer til en hårdhed af vandet på 100 mg/l CaCO ₃ . For hårdhedsniveauer mellem 10 og 500 mg/l findes tilsvarende grænseværdier i bilag II
14. Opløst kobber (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Atomabsorptionspektrofotometri		G-værdierne svarer til en hårdhed af vandet på 100 mg/l CaCO ₃ . For hårdhedsniveauer mellem 10 og 300 mg/l findes tilsvarende grænseværdier i bilag II.

(1) De kunstige pH-udsving i forhold til de upåvirkede værdier må ikke overstige ± 0,5 pH-enheder inden for grænserne 6,0 og 9,0 forudsat, at udsvingene ikke forårsager en højere grad af skadelighed hos de øvrige stoffer, som findes i vandet.

(2) Phenolforbindelser må ikke findes i sådanne koncentrationer, at de har en skadelig indvirkning på fiskekødets smag.

(3) Mineralolieprodukter må ikke være til stede i sådanne mængder:

- at de på vandets overflade danner en synlig film, eller at de danner belægninger på bunden af vandløb og søer
- at de giver fiskekødet en mærkbar smag af kulbrinter
- at de fremkalder skadelige virkninger på fiskene.

(4) Under særlige geografiske eller klimatiske forhold og især ved lave vandtemperaturer og mindskelse af nitrifikation eller når den kompetente myndighed godtgør, at der ikke opstår skadelige følger for den harmoniske udvikling af fiskebestanden, kan medlemsstaterne festsætte værdier på over 1 mg/l.

Almindelige bemærkninger:

Der gøres opmærksom på, at man ved bestemmelsen af parameterværdierne er gået ud fra, at de øvrige parametre, hvad enten de er medtaget i nærværende bilag eller ej, er gunstige. Dette indebærer navnlig, at koncentrationen af andre skadelige stoffer end de nævnte er meget svag.

Når der samtidig som blanding optræder to eller flere skadelige stoffer, kan kombinerede eller synergiske eller antagonistiske virkninger (additive, synergiske eller antagonistiske virkninger) gøre sig gældende.

Forkortelser

G = vejledende

I = påbudt

(0) = Fravigelser kan tillades i henhold til artikel 11.

BILAG II

SPECIFIKKE ANGIVELSER FOR TOTALT ZINKINDHOLD OG OPLØST KOBBER

Totalt zinkindhold

(Se bilag I, nr. 13, i kolonnen »bemærkninger«)

Zink-koncentrationer (mg/1 Zn) svarende til forskellige hårdhedsværdier for vand på mellem 10 og 500 mg, 1 CaCO₃

	Vandets hårdhed (mg/1 CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Laksfiskvande (mg/1 Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Karpefiskvande (mg/1 Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Opløst kobber

(Se bilag I, nr. 14, i kolonnen »bemærkninger«)

Koncentrationer af opløst kobber (mg/1 Cu) svarende til forskellige hårdhedsværdier for vand mellem 10 og 300 mg, 1 CaCO₃

	Vandets hårdhed (mg/1 CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/1 Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

⁽¹⁾ Forekomst af fisk i vand med større kobberkoncentrationer kan betyde, at opløselige komplekse organiske kobberforbindelser er fremherskende.

BILAG III

Del A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 78/659/EØF (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 1) ⁽¹⁾	
Rådets direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48)	Kun bilag I, litra c)
Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36)	Kun bilag III, nr. 26

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
78/659/EØF	20. juli 1980
91/692/EØF	1. januar 1993

⁽¹⁾ Direktiv 78/659/EØF er endvidere blevet ændret ved følgende retsakter, der ikke er ophævet:

- tiltrædelsesakten af 1979,
- tiltrædelsesakten af 1985,
- tiltrædelsesakten af 1994.

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 78/659/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1 og 2	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 3, indledningen	Artikel 1, stk. 3, indledningen
Artikel 1, stk. 3, første led	Artikel 1, stk. 3, litra a)
Artikel 1, stk. 3, andet led	Artikel 1, stk. 3, litra b)
Artikel 1, stk. 4, indledningen	Artikel 1, stk. 4, indledningen
Artikel 1, stk. 4, første led	Artikel 1, stk. 4, litra a)
Artikel 1, stk. 4, andet led	Artikel 1, stk. 4, litra b)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 2
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, indledningen	Artikel 6, stk. 1, indledningen
Artikel 6, stk. 1, første led	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 1, andet led	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 6, stk. 1, tredje led	Artikel 6, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1, og artikel 14	Artikel 13
Artikel 15, stk. 1, indledningen	Artikel 14, stk. 1, indledningen
Artikel 15, stk. 1, første led	Artikel 14, stk. 1, litra a)
Artikel 15, stk. 1, andet led	Artikel 14, stk. 1, litra b)
Artikel 15, stk. 1, tredje led	Artikel 14, stk. 1, litra c)
Artikel 15, stk. 1, fjerde led	Artikel 14, stk. 1, litra d)
Artikel 15, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17, stk. 1	—
Artikel 17, stk. 2	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/68/EF

af 6. september 2006

om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 44, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ⁽³⁾, opstilles kravene til en række kapitalrelaterede foranstaltninger, som sådanne selskaber kan gennemføre.

(2) I sin meddelelse af 21. maj 2003 til Rådet og Europa-Parlamentet »Om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union — vejen frem« konkluderede Kommissionen, at en forenkling og modernisering af direktiv 77/91/EØF ville bidrage væsentligt til at øge erhvervslivets effektivitet og konkurrenceevne uden at svække den beskyttelse, som gives til aktionærer og kreditorer. Disse mål har første prioritet, men det er ikke desto mindre nødvendigt omgående at foretage en generel undersøgelse af mulighederne for at anvende alternativer til kapitalvedligeholdelsessystemet, der vil kunne yde en passende beskyttelse af aktieselskabers kreditorers og aktionærers interesser.

(3) Medlemsstaterne bør have mulighed for at lade aktieselskaberne benytte aktier som kapitalindskud i stedet for kontanter, uden at de skal indhente særlige ekspertvurderinger, når der foreligger et klart referencepunkt til vurdering af et sådant indskud. Mindretalsaktionærer bør dog sikres ret til at kræve en sådan vurdering.

(4) Aktieselskaber bør have mulighed for at anskaffe egne aktier op til en grænse svarende til selskabets frie reserver, og den periode, for hvilken et sådant opkøb kan godkendes af generalforsamlingen, bør udvides, således at fleksibiliteten øges, og den administrative byrde på virksomhederne lettes, da de hurtigt skal kunne reagere på en markedsudvikling, der påvirker deres aktiekurs.

(5) Medlemsstaterne bør have mulighed for at tillade aktieselskaber at yde finansiel bistand til, at tredjemand køber deres aktier, op til en grænse svarende til selskabets frie reserver, således at der skabes øget fleksibilitet med hensyn til ændringer i ejerstrukturen i selskabets aktiekapital. Denne mulighed bør ledsages af sikkerhedsforanstaltninger, idet der tages højde for dette direktivs målsætning om beskyttelse af både aktionærer og tredjemand.

(6) Med henblik på at øge den standardiserede kreditorbeskyttelse i samtlige medlemsstater, bør kreditorerne på visse vilkår kunne tage retlige eller administrative skridt, hvis deres tilgodehavende bringes i fare som følge af, at et aktieselskabs kapital nedsættes.

(7) For at forhindre markedsmissbrug bør medlemsstaterne ved gennemførelse af dette direktiv tage hensyn til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) ⁽⁴⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter ⁽⁵⁾ og Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 25.11.2005, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.7.2006.

⁽³⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁴⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33.

⁽⁶⁾ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 70.

- (8) Direktiv 77/91/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/91/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, 21. led, affattes således:

»— i Ungarn:

nyilvánosan múködő részvénytársaság«

- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 10, stk. 1, 2 og 3, hvis der efter beslutning fra bestyrelse eller direktion bidrages med værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (*) eller pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 19), i samme direktiv som indskud i form af andre værdier end kontanter, og disse værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter vurderes til det vægtede gennemsnit, hvortil de er blevet handlet på et eller flere regulerede markeder som defineret i samme direktivs artikel 4, stk. 1, nr. 14), i en tilstrækkelig lang periode, som skal fastlægges i national lovgivning, forud for den faktiske dato for betalingen af indskuddet i form af andre værdier end kontanter.

Er denne pris imidlertid blevet påvirket af ekstraordinære omstændigheder, der medfører en væsentlig ændring af aktivets værdi på den faktiske betalingsdato, herunder situationer, hvor markedet for sådanne værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter er blevet illikvid, skal der foretages en ny vurdering på bestyrelsens eller direktionens initiativ og ansvar. I forbindelse med den nye vurdering finder artikel 10, stk. 1, 2 og 3, anvendelse.

2. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 10, stk. 1, 2 og 3, hvis der efter beslutning fra bestyrelse eller direktion bidrages med andre aktiver end de i stk. 1 omhandlede værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som

indskud i form af andre værdier end kontanter, hvis dagsværdi allerede har været genstand for en anerkendt uafhængig sagkyndigs vurdering, og hvor følgende betingelser er opfyldt:

- a) dagsværdien fastsættes til en dato, som ikke ligger mere end seks måneder før aktivernes faktiske overdragelsesdato
- b) vurderingen er foretaget i overensstemmelse med generelt accepterede vurderingsstandarder og -principper i medlemsstaten, som finder anvendelse på de aktiver, der skal overdrages.

Opstår der nye omstændigheder, der medfører en væsentlig ændring i aktivets dagsværdi på den faktiske overdragelsesdato, skal der foretages en ny vurdering på bestyrelsens eller direktionens initiativ og ansvar. I forbindelse med den nye vurdering finder artikel 10, stk. 1, 2 og 3, anvendelse.

Foretages der ikke en sådan ny vurdering, kan en eller flere aktionærer, som tilsammen indehaver mindst 5 % af selskabets tegnede kapital på dagen for beslutningen om kapitaludvidelse, kræve en vurdering fra en uafhængig sagkyndig, og i så fald finder artikel 10, stk. 1, 2 og 3, anvendelse. De pågældende aktionærer kan fremsætte et sådant krav indtil den faktiske overdragelsesdato, såfremt de pågældende aktionærer på den dag, hvor kravet fremsættes, tilsammen fortsat er indehavere af mindst 5 % af selskabets tegnede kapital, som denne var opgjort på datoen for beslutningen om kapitaludvidelse.

3. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 10, stk. 1, 2 og 3, hvis der efter beslutning fra bestyrelse eller direktion bidrages med andre aktiver end de i stk. 1 omhandlede værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som indskud i form af andre værdier end kontanter, og hvis dagsværdi stammer fra et særskilt aktiv fra det lovpligtige regnskab for det forudgående regnskabsår, såfremt det lovpligtige regnskab har været genstand for revision i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (**).

Stk. 2, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 10b

1. Hvis der indbetales indskud i form af andre værdier end kontanter, jf. artikel 10a, uden en redegørelse fra en sagkyndig, jf. artikel 10, stk. 1, 2 og 3, skal der, ud over kravene i artikel 3, litra h), og inden en måned efter den faktiske dato for aktivets overdragelse offentliggøres en erklæring, som skal indeholde følgende:

- a) en beskrivelse af det pågældende indskud i form af andre værdier end kontanter

(¹) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- b) dettes værdi, kilden til denne vurdering samt i givet fald vurderingsmåden
- c) en udtalelse om, hvorvidt de angivne værdier som minimum svarer til antal, nominelle værdi eller, hvor der ikke findes en nominel værdi, til den bogførte pariværdi og i givet fald til overkursen for de aktier, der skal udstedes som vederlag
- d) en udtalelse om, at der ikke er opstået nye omstændigheder, der har betydning for den oprindelige vurdering.

Offentliggørelsen skal ske i overensstemmelse med de nærmere regler herfor i hver medlemsstats lovgivning og i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

2. Foreslås der indbetalt indskud i form af andre værdier end kontanter uden en redegørelse fra en sagkyndig, jf. artikel 10, stk. 1, 2 og 3, i forbindelse med en kapitaludvidelse, der foreslås gennemført i medfør af artikel 25, stk. 2, skal der i overensstemmelse med de nærmere regler herfor i hver medlemsstats lovgivning og i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF offentliggøres en meddelelse, som skal indeholde datoen for beslutningen om kapitaludvidelse og de oplysninger, der er angivet i stk. 1, før overdragelsen af aktivet som indskud i form af andre værdier end kontanter kan få gyldighed. Erklæringen i henhold til stk. 1 begrænses i så fald til en udtalelse om, at der ikke er opstået nye omstændigheder, siden meddelelsen blev offentliggjort.

3. Hver medlemsstat søger for passende garantier for, at proceduren i artikel 10a og i denne artikel følges, når der indbetales indskud i form af andre værdier end kontanter uden en redegørelse fra en sagkyndig, jf. artikel 10, stk. 1, 2 og 3.

(*) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/31/EF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60).

(**) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.«

3) I artikel 11, stk. 1, første led, foretages følgende ændringer:

- a) »Artikel 10« erstattes af »Artikel 10, stk. 1, 2 og 3.«
- b) Følgende punktum indsættes:

»Artikel 10a og 10b finder tilsvarende anvendelse.«

4) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af princippet om ligebehandling af aktionærer med samme retsstilling og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (*) kan medlemsstaterne tillade et selskab at erhverve egne aktier enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn,

men for selskabets regning. For så vidt sådanne erhvervelser er tilladt, skal medlemsstaterne kræve, at disse opfylder følgende betingelser:

- a) Bemyndigelsen skal gives af generalforsamlingen, som fastsætter vilkår og betingelser vedrørende sådanne erhvervelser og navnlig det største antal aktier, der kan erhverves, bemyndigelsens gyldighedsperiode, som fastsættes i henhold til national lovgivning, men dog ikke må overstige fem år, og i tilfælde af erhvervelse ved en gensidig bebyrdende retshandel mindste og højeste vederlag. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen skal påse, at de i litra b) og c) anførte betingelser overholdes ved enhver bemyndiget erhvervelse.
- b) Erhvervelser, herunder aktier, som selskabet tidligere måtte have erhvervet, og som findes i dets beholdning, samt aktier, der er erhvervet af en person, som har handlet i eget navn, men for selskabets regning, må ikke bevirke, at nettoaktiverne bringes ned under det i artikel 15, stk. 1, litra a) og b), nævnte beløb.
- c) Transaktionerne må kun angå fuldt indbetalte aktier.

Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at erhvervelser ifølge første afsnit sker på en eller flere af følgende betingelser:

- i) at den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af de erhvervede aktier, herunder aktier, som selskabet tidligere måtte have erhvervet, og som findes i dets beholdning, samt aktier, der er erhvervet af en person, som har handlet i eget navn, men for selskabets regning, ikke overstiger en bestemt grænse fastsat af medlemsstaterne. Denne grænse må ikke ligge under 10 % af den tegnede kapital
- ii) at selskabets bemyndigelse til at erhverve egne aktier, jf. første afsnit, det største antal aktier, der kan erhverves, bemyndigelsens gyldighedsperiode, og mindste eller højeste vederlag fastsættes i selskabets vedtægter eller i stiftelsesdokumentet
- iii) at selskabet opfylder passende rapporterings- og meddelelseskrav
- iv) at visse selskaber, som fastsat af medlemsstaterne, kan pålægges at annullere de erhvervede aktier, hvis et beløb svarende til de annullerede aktiers pålydende værdi skal indgå i en reserve, der kun kan udloddes til aktionærene i forbindelse med en nedbringelse af den tegnede kapital. Beløbet kan kun anvendes til at udvide den tegnede kapital ved kapitalisering af reserverne
- v) at købet ikke hindrer opfyldelse af kreditorkrav.

(*) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.«

5) I artikel 20, stk. 3, ændres ordene »Artikel 15, stk. 1, litra a)« til »Artikel 15, stk. 1, litra a) og b)«.

6) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

»1. Når en medlemsstat tillader et selskab enten direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed med henblik på tredjemands erhvervelse af dets aktier, gør den sådanne transaktioner betinget af, at kravene i andet til femte afsnit er opfyldt.

Transaktionerne skal finde sted på bestyrelsens eller direktionens ansvar på rimelige markedsbetingelser, især hvad angår renter, som selskabet modtager, og sikkerhedsstillelse for lån og midler, det stiller til rådighed, jf. første afsnit. Tredjemands kreditværdighed eller, hvis transaktionerne involverer mere end to parter, hver modparts kreditværdighed skal være undersøgt i tilstrækkelig grad.

Bestyrelsen eller direktionen forelægger generalforsamlingen transaktionerne til forudgående godkendelse, hvorved generalforsamlingen handler i overensstemmelse med reglerne om beslutningsdygtighed og flertal i artikel 40. Bestyrelsen eller direktionen skal fremlægge en skriftlig redegørelse til generalforsamlingen, hvori der angives bevæggrundene for transaktionen, selskabets interesse i at gennemføre en sådan transaktion, de betingelser, som transaktionen gennemføres på, risiciene ved transaktionen for selskabets likviditet og solvens og den pris, tredjemand skal betale for aktierne. Denne redegørelse fremlægges i registeret til offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

Den samlede finansielle bistand til tredjemand må på intet tidspunkt bevirke, at selskabets nettoaktiver bringes ned under det i artikel 15, stk. 1, litra a) og b), nævnte beløb, idet der også tages hensyn til enhver nedbringelse af nettoaktiver, der kan være sket som følge af, at selskabet eller tredjemand på selskabets vegne har erhvervet egne aktier i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1. Selskabet skal under passiver på balancen opføre en reserve, der ikke kan udloddes, svarende til den sammenlagte finansielle bistand.

Hvis en tredjemand med finansiell bistand fra et selskab erhverver selskabets egne aktier, jf. artikel 19, stk. 1, eller tegner aktier, som er udstedt som led i en udvidelse af den tegnede kapital, skal dette ske til en rimelig pris.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

I tilfælde, hvor enkelte medlemmer af bestyrelsen eller direktionen af det selskab, som er del i en transaktion, hvortil der henvises i artikel 23, stk. 1, eller af bestyrelsen eller direktionen i et moderselskab i henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede

regnskaber (*) eller selve dette moderselskab eller personer, der handler i eget navn, men på vegne af medlemmerne af sådanne organer eller på vegne af en sådan virksomhed, er modparter i en sådan transaktion, træffer medlemsstaterne passende sikkerhedsforanstaltninger, således at en sådan transaktion ikke strider imod selskabets interesser.

(*) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/43/EF.«

8) Artikel 27, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Artikel 10, stk. 2 og 3, samt artikel 10a og 10b finder anvendelse.«

9) Artikel 32, stk. 1, affattes således:

»1. I tilfælde af nedsættelse af den tegnede kapital har i det mindste de kreditorer, hvis krav er opstået før offentliggørelsen af beslutningen om nedsættelse, i det mindste ret til at få stillet sikkerhed for de fordringer, som ikke er forfaldet på tidspunktet for offentliggørelsen. Medlemsstaterne må ikke tilsidesætte denne ret, medmindre kreditor har andre passende garantier, eller at sådanne garantier i betragtning af selskabets formue ikke er nødvendige.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for at udøve den i første afsnit fastsatte ret. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder, at kreditorerne kan anmode den relevante administrative eller retslige myndighed om hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger, såfremt de kan godtgøre, at deres krav på grund af nedskrivningen af den tegnede kapital er bragt i fare, og at selskabet ikke har iværksat hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger.«

10) Artikel 41, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan fravige artikel 9, stk. 1, artikel 19, stk. 1, litra a), første punktum, og artikel 25, 26 og 29, i det omfang, det er nødvendigt for vedtagelsen eller gennemførelsen af bestemmelser, hvis formål er at fremme deltagelse i virksomhedens kapital for arbejdstagere eller andre persongrupper, der er fastlagt i den nationale lovgivning.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. april 2008.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsakter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand
